

Af ikke mindre Betydning anser Mindretallet det for at være, at de af Ulden fremstillede Varer gøres tilgængelige for Befolkningen til en efter Forholdene overkommelig Pris, og har man derfor navnlig anset det for paakrævet, at den i Markedet gældende Pris for dansk Uldgarn af 24 til 28 Kr. pr. kg bragtes ned i et til Raavaren svarende Forhold. Mindretallet havde anset dette for at være af saa stor Vigtighed, at denne Lovs Ikrafttræden burde have ventet, til en Ordning var truffet her. Der er fra anden Side hævdet, at dette vilde have for store Vanskeligheder, og man har derfor i Forventning om, at passende Indskriden snarest muligt finder Sted, ment at kunne nøjes med, at Udlevering af færdige Uldvarer gjordes afhængig heraf.

Som fremført fra Mindretallets Side ved Sagens første Behandling i Folketinget var man af den Opfattelse, at den administrativt ansatte Maksimalpris paa Uld noget forrykkede det hidtil gældende Prisforhold mellem dansk og fremmed Uld samt dansk Uld og Klude, men da man fra anden Side tillagde det megen Betydning, at den fastsatte Maksimalpris paa Uld ikke forhøjedes, og da man maa formene, at den svarer til den i Markedet forud betalte Pris, og endelig, da der var andre Punkter, man tillagde større Vægt, bl. a. Forbeholdsretten og rimelige Priser paa Uldvarer, har man akkviesceret ved de alt ansatte Priser paa dansk Uld.

Det er i øvrigt Mindretallets Opfattelse, at de Vanskeligheder, det i dette Tilfælde vil have at fremtvinge en Aflevering, kun kan overvindes ved, at saavel Priserne som Afleveringen fastsættes ved Rigsdagens Medvirkning, og man maa derfor anerkende, at man fra de forskellige Sider har kunnet slutte sig til, at hertil sigtende Bestemmelser indførtes i Forslaget.

Blandt de af Mindretallet stillede Ændringsforslag skal man her nøjes med at pege paa § 9, hvor man samtidig med, at man har foreslaaet nogen Formindskelse af Antallet af Medlemmer i det i

Forslaget indeholdte Uldnævn, tillige har søgt at skabe en efter Mindretallets Opfattelse mere ligelig Repræsentation for de forskellige Interesser.

Som Mindretallet i det foreliggende Tilfælde har anset den administrativt truffene Ordning for saglig uheldig, saaledes kan Mindretallet heller ikke erkende Indenrigsministerens Berettigelse til, som i Bekendtgørelsen af 31. Maj d. A. sket, administrativt at paabyde Aflevering til en af ham fastsat Pris. Man formener, at Ministeren ikke efter Loven af 7. August 1914 har den hertil fornødne Bemyndigelse. Mindretallet har efter den saaledes givne Foranledning gennem Samraad med Indenrigsministeren søgt at erfare dennes Stilling til mulige Ændringer i fornævnte Lov, hvorved man navnlig havde tænkt paa en Tidsbegrænsning af Loven, og at en saadan almindelig Afleveringspligt kun kunde paabydes i Henhold til særlig Lov. Ministeren nægtede imidlertid fuldstændig sin Medvirkning hertil. Mindretallet maa dog uanset dette Ministerens Standpunkt anse det for udelukket, at Ministeren i fremtidige lignende Tilfælde administrativt paabyder Producenter Afleveringspligt.

I Henhold til foranførte stilles følgende Ændringsforslag:

Ændringsforslag.

Af et *Flertal* (N. Frederiksen, Frøkjær, Chr. Hansen, Hauge, P. Jensen, Theodor Jensen, Helga Larsen, Mads Larsen, P. Pedersen og Sundbo):

1) Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov
om

**Befolkningens Forsyning med visse
Uldvarer.**

§ 1.

Enhver Producent af dansk Uld, af hvad Art nævnes kan, skal — eventuelt gennem Mellemandler — tilbyde Ulden